

HAALFMAALEN

(Fools)

Komische foabel

van

NEIL SIMON

in t Grunnegs vertoald

deur

Luuk Houwing

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HAALFMAALEN - FOOLS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Personen:

(in volgorde van opkomst)

Leon Tolchinsky

Snetsky

Magistraat

Slovitch

Mishkin

Yenchna

Dokter Zubritsky

Lenya Zubritsky

Sofia Zubritsky

Gregor Yousekevitch

Tied: Laank leden

Stee: t dörp Kulyenchikov

De rollen van SNETSKY, de schoapherder en MISHKIN, de postbode zollen deur vraauwen speuld worden kennen. In dat geval is t stuk speelboar mit 5 doames en 5 heren.

EERSTE BEDRIEF

Scène 1

Kulyenchikov, omtrent 1890, n ofgelegen dörpke in de Oekraïne. Leon Tolchinsky, omtrent datteg jaar, komt over n klaain brugje en op t dörpsplaaïn. Hai het n olde kovver bie zug, en n poar bie nander bonden bouken. Hai kikt rond, vergenougd en richt zug tot de toukiekers.

LEON: *(laagt wat)* Kulyenchikov, t bevaalt mie. t Is krekt zoas ik mie t veursteld haar: n rusteg, aangenoam dörp, nait te groot, n perfekt stee veur n nije schoulmeester om zien loopboan te begunnen....Nou ja, om joe de woarheid te vertellen, ik heb twij jaar laank de mörgens deurbrocht op n schoul in Moskou, woar ik lutje beudels les gaf in de begunsels van t spellen en t tellen, mor dit, dit is mien eerste eerliekse, beroepsmoatege aanstellen as onderwiezer veur haile doagen. Veurdats ik avvertentsie zag dij n zekere Dr. Zubritsky in universiteitsblad ploatst haar, haar ik nog nooit van Kulyenchikov heurd. Ondanks dat de betrekken in n ofgelegen dörpke in de Oekraïne was, greep ik de kans mit baaide handen aan, en ik ken joe wel vertellen, dat mien haarte bonkt van spannen. Les geven, dat is mien lust en mien leven.....Grieks, Latien, astronomie, literatuur. As ik der allaint al aan denk.... *(kikt om zug tou)* Ik zai hier gain mens... Misschien bin k n beetje vroug aankomen - ik bin zo'n boetengewoon persoon dij veur dag en daauw kloar stait om aan t waark te goan. Dit is de dag van mien leven. *(Wie heuren n ramshoorn)* Oh. Neem mie nait kwoalek. *(Snetsky, de schoapherder, komt op. Hai dracht n ramshoorn en n staf)*

SNETSKY: Elenya, Lebidoff. Marushka. Olga. Woar zit je?

LEON: Goeiedag.

SNETSKY: Goeiedag. Hebben ie misschain twij deuzien schoapen zain?

LEON: Twij deuzien schoapen?

SNETSKY: Joa. Der waren der vattien. *(hai blift kieken)*

LEON: Nee. t Spiet mie.

SNETSKY: Nou ja, as je heur zain, ken je heur den n bosschop geven?

LEON: n Bosschop veur schoapen?

SNETSKY: Joa, zeg heur dat de herder heur zöcht en dat ze joe zeggen mouten woar ze binnen en dat ik ze den wel ophoalen kom. Dank je. *(lopt vot)*

LEON: Wacht, wacht. Neem mie nait kwoalek - hou haiten ie?

SNETSKY: *(holt ho)* Snetsky.

LEON: En joen veurnoam?

SNETSKY: (*prakkezaaiert*) Hou gaauw wil je dat waiten?

LEON: Loat mor. Vergeet joen veurnoam.

SNETSKY: Bin ik vergeten.

LEON: Ik bin Leon Steponovitch Tolchinsky en ik wor de nije schoulmeester.

SNETSKY: Nee mor. Is dat woar? (*hai langt Leon krachteg de haand*)

Slim vereerd mit joe kennis te moaken, Leon Steponovitch Tolchinsky.

Ik bin Huppeldepup Huppeldepup Snetsky...Blieven ie overnachten?

LEON: Ik snap t nait. Kulyenchikov wordt mien nij thoes. Ik goa hier wonen en les geven. Ik bin, mag ik wel zeggen, n haile goie onderwiezer.

SNETSKY: Oh, dat waren ze aalmoal. Doezenden hebben t perbaaierd, mor gainaine is hier de eerste nacht deurkomen. (*blast haard op zien hoorn*) Oh, t is zo stoer om hierop te bloazen. Ik snap nait hou of de schoapen dat doun.

LEON: Hebben ie hier al doezenden schoulmeesters had?

SNETSKY: Veul meer. Honderden. Der ken ons niks leerd worden. In Kulyenchikov is elk dom. Der is gain dommer dörp in t haile Laive Polen.

LEON: Ruslaand.

SNETSKY: Ook goud. Aal beste luu, hur. Mor nait aine mit hazzens.

(*blast mit muite op hoorn*) Oh, wat is dat n fijn gevuil. Ik heb net mien oren open doan. Ik dochd dat je lusterden. Wat zeden ie ook al weer?

LEON: Wollen ie beweren dat elke man, elke vraauw en elk kind....

SNETSKY: Aalmoal dom. Ik ook. Proat nog tien minuten mit mie en ie vernemen t vanzulf.

LEON: (*gait der nait op in*) Ik bin in dainst nomen deur dr. Zubritsky om zien jonge dochter les te geven.

SNETSKY: (*barst in laagen oet*) De dochter van dr. Zubritsky? Les geven? Onmeugelk. t Wicht is hopeloos. Negentien joar en eerst net het ze zitten leerd. Hopeloos is ze. Ze wait nait ains wat t verschil is tussen n kou en n eend. Nait dat dat n makkelk onderwaarp is.....

LEON: (*tegen toukiekers*) Der is wat loos hier. (*hoalt avvertentsie oet de buutse*) Ik ston der dou nait zo bie stil, mor eerste moal dat ik avvertentsie las, vuil mie t wel slim op, dat elk woord verkeerd speld was...Dr. Zubritsky zel t aalmoal wel oetstukken. (*dut n stapke achteroet en prat tegen Snetsky*) Ie waren biezunder behulpzaam, börger Snetsky, ik von t schier om even mit joe teut te hebben.

SNETSKY: Von ik ook, Meester Tolchinsky. (*tegen toukiekers*) Hai is nait de ainegste dij hardop denken ken. Dat ken ik net zo goud. (*perbaaiert te denken*) De stoereghaid is dat ik nooit n gedachte heb

om haardop te denken. Nou, ik mout weer ais wieder. Goeiedag, schoulmeester.

LEON: Wie zellen nkander vast nog wel es in de muite komen.

SNETSKY: Oh, vanzulf. Gewoon mien noam nuimen en elk wait over wel je t hebben. Snetsky, de schoapenzuiker. *(hai gait of. n Magistroat komt op, hai klingelt mit n belle. Leon perbaaiert hom tot stoan te brengen, mor wordt negeerd)*

MAGISTROAT: De klokke ludt negen en alles gait goud..De klokke ludt negen in t dörp Kulyenchikov en alles gait goud...De klokke ludt negen en alles gait goud. *(hai is vot)*

LEON: *(tegen t publiek)* Hai kon nou wel roupen dat alles goud ging, mor ik begun mien twievels te kriegen. *(hai gait of. n Slagter, Slovitch, komt oet zien winkel mit n bezzem. Hai veegt voelnis op n bultje en veegt t den in zien winkel. Postbode, Mishkin, komt op)*

Scène 2

SLOVITCH: Goeiedag, postbode.

MISHKIN: Goeiedag, slagter.

SLOVITCH: Wat n schiere, zunnegedag, nait?

MISHKIN: Oh joa? Ik heb nog nait omhoog keken. (*kikt omhoog*) Oh joa. Schier, hail schier.

SLOVITCH: Heb ik post?

MISHKIN: Nee. Spiet mie. Ik bin de postbode. Ik heb aale post.

SLOVITCH: Mien zuster in Odessa vuilde zug nait goud. Ik haar hoopt wat van heur te heuren.

MISHKIN: t Is slim stoer om hier wat te heuren wat hailemoal in Odessa zegd wordt. Misschien het ze joe n braif schreven. Ik zel ais kieken. (*hai begunt tussen de post te kieken. Wie heuren Yenchna, n koopvraauw, "VIS" roupen veurdat ze opkomt*)

YENCHNA: (*mit heur woare*) Vis. Vrizze vis. Lekkere vrizze bot en schol. n Schiere karper veur t middageten.

SLOVITCH: Goeiedag, Yenchna.

YENCHNA: Wat dochd je van n lekkere snoukboars? Is t gain prachtege vis?

SLOVITCH: Hou mainst: Vis? Dat binnen bloumen.

YENCHNA: Omreden viskeman vandoage niks vongen het, huif ik nog gain schoade lieden. Perbaaier de karper. Hai rokt lekker.

MISHKIN: n Braif van dien zuster zit der nait bie, Slovitch. Mor ik heb wel n schiere braif van t nichtje van de schoumoaker. Wilst dij hebben?

SLOVITCH: Is ze zaik? Ik hol der nait van om slecht nijs te lezen.

MISHKIN: Nee, nee. Gezond as n vis. Hier. Zelst der van genottern.

YENCHNA: Wil je wel leuven dat mien dochter mie al meer as n joar nait schreven het?

MISHKIN: Dien dochter woont toch bie die in?

YENCHNA: Joa. En dat is mor goud ook. Aans zol ik nooit meer wat van heur heuren. (*Leon op*)

LEON: (*tot dörpelingen*) Goeiedag. Mien noam is Leon Steponowitch Tolchinsky. Ik bin de nije schoulmeester.

MISHKIN: (*bogt*) Mishkin, de postbode.

SLOVITCH: (*bogt*) Slovitch, de slagter.

YENCHNA: Yenchna, de koopvraauw.

LEON: Hou gait t mit joe? Ik pruit zo net mit schoapherder Snetsky.

MISHKIN: Oh, joa. Hupeldepup Huppedepup Snetsky. Dij ken we goud.

LEON: n Schiere kirrel, doar nait van, mor - en dat main ik nait onvrundelk - geestlek wat gebrekkeg.

YENCHNA: Da's Snetsky. Tot tonen oet. (*tikt tegen de kop*) Deur n peerd tegen de kop trapt.

LEON: Oh, goi. Wat sneu. Wanneer is dat gebeurd?

YENCHNA: Dinsdag, wonsdag, twij moal op vrijdag en zotterdag d'hail dag.

LEON: (*bekikt Yenchna heur bloumen*) Wat n fleurege en geurege woar, mevrouw. Misschien koop ik wat veur mien nije waarkgever. Houveul kosten ze, as ik vroagen mag?

YENCHNA: Bot is twij kopeken en schol drije.

LEON: Ie zeggen?

YENCHNA: (*let n witte bloume zain*) As dat te duur is, heb ik ook nog mooie schelvis veur anderhaalf. (*ze pakt hom in n kraante en geeft hom aan Leon. Hai betoalt*)

LEON: (*tegen toukiekers*) Misschien is t toaltje hier wat aans as in de rest van de streek. (*tegen de groep*) Ik bran van verlangen om mit mien nije waarkzaamheden te begunnen. Zol ain van joe zo vrundelk wezen willen om mie de weg noar t hoes van dr. Zubritsky te wiezen? (*elk wist aander kaant op*)

AAL DRIJE: Dij kaant op.

LEON: Ik denk dat ik de richten neem woar je nait hen wezen hebben. Schier kennis moakt te hebben. (*Snetsky op*) O, hallo. Hebben ie joen schoapen al vonden?

SNETSKY: Nog nait. (*Leon vot*) Wel was dat?

MISHKIN: Nije schoulmeester.

SNETSKY: Nog aine? Ik heb net aine trovven, ze hebben hier vast n vergoadern, of zuks wat.

YENCHNA: Groaf Yousekevitch boven op d'heuvel zel dit nait zo schier vinden.

SLOVITCH: Inderdoad. Groaf Yousekevitch holdt nait van nije schoulmeesters.

SNETSKY: Woarom nait?

MISHKIN: Hai is baange dat ze de vlök verbreken zellen.

SNETSKY: Welke vlök?

SLOCVITCH: De vlök dij der veur zörgd het dat wie dom binnen sunds dag van ons geboorte.

SNETSKY: Oh, dije.

MISHKIN: Joa. Ik bin nou al ain n vieftteg joar dom....En doe, Snetsky?

SNETSKY: Ik drij n vatteg.

MISHKIN: En doe, Slovitch?

SLOVITCH: Ain n vatteg. En doe, Yenchna?

YENCHNA: Ik bin net de zes n twinteg veurbie.

SLOVITCH: Dat is hier vast nait wied vot. (*aalmoal of*)

Scène 3

t Hoes van dokter Zubritsky. Dokter onderzöcht n patient, Magistroat Kupchik. Middels n koarte worden de ogen van de Magistroat test.

MAGISTROAT: *(bedekt ain oge)* K...E...5...L...A...R...V...Is dat goud?

DOKTER: k Wait nait. t Klinkt goud. *(lustert noar t haart van de Magistroat)* Joa, Joa...hail intersant.

MAGISTROAT: Dus ik bin gezond?

DOKTER: Zo gezond as mor ken. Ie worden nog tachteg.

MAGISTROAT: Ik bin nou negenenzeuventeg.

DOKTER: Den hebben ie nog n prachtjoar te goan.

MAGISTROAT: *(trekt zug aan)* Mooi. Ik mout in goie konditsie blieven. Ik bin n magistroat. Orde en gezag dainen handhoafd te worden.

DOKTER: Wil je n recept?

MAGISTROAT: Woar veur?

DOKTER: k Wait nait. Sommege lu willen geern n recept. Hier, neem dit mor mit noar aptaiker. Kais mor wat oet en neemt drij moal op n dag mit n beetje wotter. Tot kiek, meneer.

MAGISTROAT: Houveul bin k joe schuldeg dokter?

DOKTER: Oh, loat mor zitten. Loat mor zitten. As ik ooit medesienen stedaaiern goa, ken je mie wat sturen.

MAGISTROAT: Oh, dank je. Tot kiek. *(Lenya komt op. Ze is oetbundeg en eelsk)*

LENYA: Nikolai. Nikolai. Hai is der. Hai is komen. Nog gain twij minuten leden. Hai is jong. Hai zugt der staark oet, vastbesloten. Misschien is e t wel, Nikolai. Misschien zel dizze onze redding wezen.

DOKTER: Rusteg, Lenya. Wel is komen? Wel zel onze redder wezen?

LENYA: De nije-eh-De-nije- hou nuim je ze ook al weer? Ze komen en ze-eh Dijgene dij-wie hebben der wel es aine had.

DOKTER: O, God. Ik wait t. Ik wait welst mainst.

LENYA: Ze hebben n gebaauw, en doar goan je den hin....

DOKTER: En den wiezen ze noar joe en ze zeggen-eh-ze willen dat ie-eh...

LENYA: En as je t nait kennen zeggen ze:"Hou ken dat? Aander moal ken je t".

DOKER: En hai is boeten?

LENYA: Aan t ende van de stroat.

DOKTER: Nou, loat hom der in, Lenya. Loat hom der in. En loat we hopen dat dit dijgene is dij ons en hail Kulyenchikov verlözzen zel van dij vreselke-eh-dij-eh...O, God, wat hebben wie ook al weer?

LENYA: Ik wait t. Ik wait wast mainst. t Klinkt as douk....

DOKTER: Douk?

LENYA: Of houk...

DOKTER: Houk.

LENYA: Zokswat.

DOKTER: Of zokswat. (*der wordt klopt*) Of is t n klop?

LENYA: Hebben wie n klop? (*ze gait noar deure*)

DOKTER: Joa, joa. Dou open dij klop. (*ze drukt tegen deure*) Nait drukken, trekken. Trekken. (*ze dut deure open en doar stait Leon*)

LENYA: Kom der in, jongkerel.

LEON: Dokter Zubritsky? Mevrouw Zubritsky? Ik vin t schier om in Kulyenchikov te wezen. Ik bin Leon Steponovitch Tolchinsky.

DOKTER: Dus ie binnen de nije- de nije...

LEON: Joa, dat bin ik.

DOKTER: Hai is t, Lenya. De nije-eh-de nije....

LENYA: Mor binnen ie nait n beetje jong om n - om n....

LEON: Haildaal nait. Ik denk dat je gaauw ondervinden zellen, dat ik ain van de beste jonge-nou ja, ik wil nait onbeschaaiden wezen.

DOKTER: Nee, asjeblijft. Wees onbeschaaiden. Wie binnen gek op onbeschaaidenhaid.

LENYA: Hou onbeschaaidener hou beter. De beste jonge wat? Wat?

LEON: De beste jonge schoulmeester in hail Rusland.

DOKTER: (*opgetogen*) n Meester. Hai is n meester. De nije meester is der.

LENYA: God zij dank; de meester is der.

LEON: Dank je. Dank je. Ik vuil mie slim kirreld deur dizze boeten-gewone en overdondernde ontvangst.

DOKTER: Dou of je in joen aigen hoes binnen, meester. Dou joen jaaze oet, meester. Lenya, breng meester n kopke thee. Goa zitten, meester.

LENYA: Wol je thee, meester? Of wat pennen en papier, meester? Of wol je vot begunnen mit meestern, meester?

LEON: Gainaine het der meer zin aan as ik. Mevrouw Zubritsky, dit is veur joe. (*geft de bloumen*)

LENYA: Oh, schelvis. Ik zag ze te koop vandoage. Dank je wel. (*ze pakt ze aan. Leon kikt verbalderd toukiekers aan*)

DOKTER: Hou ken we joe van dainst wezen?

LEON: Nou, ik haar joe eerst n poar vroagen stellen wild.

DOKTER: Vroagen. Ze stellen vroagen. As ze noar joe wiezen en je waiten t nait. Hai wait t. Hai wait wat vroagen binnen. Leuf mie, dit wordt n goie meester.

LENYA: Zol je zo vrundelk wezen willen, Meester Tolchinsky, om - om ons n vraag te stellen? Dut niks of wat veur vraag.

DOKTER: Dat zegt ons hail veul. t Is zo laank leden dat aine ons n goie
“schoul” vroag steld het....asjebliedt. (*goan aalmoal zitten*)

LEON: Kiek, der binnen vroagen en vroagen. Wil je n vroag over
wiskunde of n vroag over biologie of n filosofische vroag?

DOKTER: De eerste. De eerste klinkt goud. De filosofische vroag. Stel
ons dij mor.

LEON: Goud, zoas je willen...Wat is de zin van t leven?

DOKTER: Wat n vroag....Lenya, hest aait zo'n schiere vroag heurd?

LENYA: Ik bin sproakeloos...Dat aine ons zo'n vroag stelt.

LEON: Wil je waiten wat t antwoord is?

DOKTER: Vandoage nait, dank je. Ain zo'n vroag is meer as wie
verwacht haren. t Antwoord mout mor geven worden aan aine dij der
veul meer recht op het as wie.

LEON: Mor t is joen geboorterecht. Kennis is t geboorterecht van elk.

DOKTER: Elk dij nait in Kulyenchikov geboren is.

LEON: Dat snap ik nait.

LENYA: Dat zol je wel as je van de douk ofwozzen.

LEON: Welkse douk?

DOKTER: Nait de douk, de houk.

LEON: De houk?

LENYA: Hai maint de kouk.

LEON: Wat veur kouk?

DOKTER: De kouk dij de toorn van God doalen dut op aal de aarme
zielen dij zo onvertuunlek waren om in dit bekloagenswoardege dörp
geboren te worden.

LEON: Mainen ie misschien n vlök?

DOKTER: n Vlök. Dat is t.

LENYA: Wie waren zo waarm. Zo waarm.

LEON: Over wat veur n vlök hebben ie t, dokter Zubritsky?

DOKTER: Lenya, dou deure op grundel. Dou gedienen dichte.

LENYA: Ik ken gedienen nait dichtdoun. Zit gain slöt op.

DOKTER: Loat mor. Loat dien stem zakken.

LENYA: (*gait deur de knijen, maakt zugzulf klaainer*) Zo? Of mout ik mien
stem nog wieder zakken loaten?

DOKTER: Nee, zo is t goud. Breng t bouk. Stait op plaanke. (*ze lopt naar
boukenplaank, mit kromme knijen. Tegen Leon*) Jongkerel, hebben ie
aait heurd van de vlök van Kulyenchikov?

LEON: Ik ken nait zeggen van wel.

DOKTER: Ken je dat nait zeggen? Zo stoer is dat nait. Lenya ken t zulf
zeggen.

LENYA: (*veur boukenplaank*) “ De vlök van Kulyenchikov”.

LEON: Wat is dat veur n vlök, dokter?

DOKTER: Twijhonderd joar leden wur der over elk in dit dörp n vlök oetroupen; man, vraauw, kind en hoesdaaier, ook veur aal heur noakomelingen, elk van heur zol - ie kennen t leuven of nait - snuggerder wezen as t achterende van n swien.

LEON: Dokter, ik leuf nait in vlökken. Vlökken binnen olde wieve proatjes.

DOKTER: Ie hebben t over Noychka. Doar wurden aale olle wieven vervlöktd omdat ze proatjes haren. Onze vlök is hail aans.

LEON: Mor woar kwam de vlök vot? En wel legt zo'n vredege dörp nou zo'n vraide straf op? *(Lenya is weeromkomen mit t bouk)*

DOKTER: Wel o wel? t Staait aalmoal in t Bouk van de Vlökken. *(blast t stof van de kaft in Leon zien gezichte. Tegen Lenya)* Ik mainde dast doe zeest dast guster stof ofnomen haarst.

LENYA: Heb ik ook. Ik heb t doar ofnomen en t hier weer oplegd.

DOKTER: *(tegen Leon)* Hier. Lees zulf mor. De bladziede is markt.

LEON: *(dut t bouk open. Bladziede bakt en plakt)* Hailmoal vastplakt.

LENYA: Wie hebben hom markt mit stroop. Lees es veur. *(goan aalmoal zitten op dokter zien baanke)*

LEON: *(leest)* :”Op de mörgen van de elfde april, in t joar 1691, in t dörp Kulyenchikov, wurden twij jonge mensen hopeloos verlaifd op mekoar.”

LENYA: Ik wos t. Ieder bod as twij jonge mensen verlaifd worden, wait je dat der n vlök komt.

LEON: Mor ie hebben dit toch wel ais eerder heurd?

DOKTER: Zo voak. Mor wie snapden t nooit. t Is n hail goud deurdochte vlök.

LENYA: Goa wieder.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto